

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istorìa

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

Caput IX. De renovata acriùs persecutione: & de Antonino, Zebina,
Germano aliisque martyribus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

MAXIMINUS.

ἀνακινήσεως πάλιν ἔξ' ὑπαρχῆς ὁ τὸ διώκειν
 τὴν ἐξέσταν εἰληχῶς, καὶ χριστιανῶν ἀνεκῶς.
 ἀφ' οὗ δ' ὡς ἀνδρὶ Μαξιμίνο διαφοιτῶ
 καὶ ἡμῶν παλαχὲρ γράμματα καὶ ἐπαρχί-
 ανήγεμόνες τε καὶ πρεσβῆτες ὁ τῶν στρατοπέδων
 ἀρχὴν ἐπιτεταγμένους, πρεσβύταις καὶ
 ἐπιστολαῖς καὶ δημοσίοις διαλάμασι, τὰς ἐν
 ἀπάσαις πόλεσι λογιστὰς ἀμα στρατηγούς καὶ
 τὰς βασιλικὰς ἐπέσπερχον, τὸ βασιλικόν εἰς
 πᾶρας ἀγεῖν πρεσβύταγμα, κελεύον ὡς ἂν μὲν
 πρεσβῆτες πᾶσης, τῶν μὲν εἰδώλων ἀνοικοδο-
 μοῦν τὰ πεπρωκότα, πανδημῶν δ' ἐπὶ πάλιας ἀν-
 θρωπείας ἀμα γυναιξὶ ἐοικέταις καὶ αὐτοῖς ἑσπο-
 μαίνοις παισὶ, θύειν καὶ ἀπένδην αὐτῶν τε ἀκραι-
 ῶς τῶν ἐναγῶν ἀπογευεῖσθαι δυσίων ἑπιμελῆς
 ποιῆσθαι. Ἐτα μὲν καὶ ἀγορῶν ὄνια ταῖς ἀπὸ
 τῶν δυσίων ἀποδῶν καλαμολυγίῳ. πρὸ δ' ἐν
 τῶν λυγῶν ἐφεδροὶ κατατάσσοντο, ὡς ἂν
 τὰς ἐν τέτοις ἀποκαθαυρμένους, ταῖς παμ-
 μύροις μολυῶνεν δυσίασι. Ἰέτων δ' ἅτα ἕτως
 ἐπιτελεσθῶν, ἔξ' ὑπαρχῆς τε τῶν ἡμετέρων
 πείσει, οἷα δ' ἡ εἰκὸς ἴω, φροντῆδι συνεχόμε-
 νων. τῶν τε ἀπίστων ἐθνῶν βαρεῖαν τῶν γνομέ-
 νων, ὡς ἂν περὶ τὴν ἡδὴ τὴν ἀτοπίαν καλαμεμ-
 φραμένων. προσκορῆ γὰρ ἐφορῆκα ταῦτα καὶ αὐ-
 τοῖς εἶναι καλεφαίνετο. μερῆς τε χειμῶνος
 τοῖς παλαχὲρ πᾶσιν ἐπηρημένους, τὸ μπαλιν ἢ
 θεῖα Ἐρωτηθῆ ἡμῶν δυνάμεις τοῖς αὐτῆς
 ἀθληταῖς θάρσος τοσέτον ἐνέπνευ, ὡς μὴ δ' ἐπι-
 σωμένους ἴνας μὴ δ' ἔλκοιλος, τὴν τῶν τοσέτων
 καλαπαεῖν ἀπειλην. ὁμόσε δ' ὡς πρὸς σω-
 ταζάμυροι τῶν πιστῶν, ἐπιπρῶσιν εἰδώλοις
 θουὶ τὰ ἀρχοντι, παύσαδ' ἵπλάνης ἐμδω-
 μένοι, μὴ γὰρ δὴ ἄλλον ὑπάρχειν πλὴν Ἐτῶν
 ὄλων ποιῆσθαι τε καὶ δημιουργεῖσθαι θεῶν ἀνερωτῶμε-
 νοὶ δ' ἅτα ἴνας εἶναι χριστιανὸς σφᾶς θάρσαλέως
 ὁμολόγησεν. ἐφ' οἷς ὁξύτερον πρὸς ἀκινῆθεις ὁ
 Φιρμιλιανὸς, μὴ δ' βασιάνοις αὐτῶς αἰκισά-
 μῆρος, κεφαλικῆ πρὸς ἀδιδωσι κολάσει. τῶν
 ὁ μὲν πρὸς ἐβύτες ἴω, Ἀντωνῶν ὄνομα. ὁ δ' ἔξ'
 Ζεῦνας ἐκαλεῖτο, τῆς Ἐλευθεροπολιτῶν ὁξ-
 μῆρος. Γερμανὸς δ' ἔξ' ἐπὶ τρίτω ἢ ἢ πρεσβῆ-
 τος ἀδὲς μιλῶς τρεῖς καὶ ἐκάτη, εἰδοῖς Νοεμ-
 βρίου καὶ τὰ καὶ τῆς ἐπέσπερχθη. γίνεται δ' ὡς
 αὐτοῖς συναπόδημος ἐπὶ αὐτῆς ἡμέρας Ἐν-
 ναθῆς τῶν ἀπὸ Σκυθοπόλεως τῆς γυνῆ, παρ-
 θενίας σέμματι καὶ αὐτῆ κεκοσμημένη. αὐ

A testatem nactus fuerat, nescio quo mo-
 do quoque impulsu adversus Christianos
 de integro inflammatus est. Repente fi-
 quidem edicta Maximini contra Chri-
 stianos quoquoeverfus per singulas sunt
 missa provincias. Simul Præfides, ipse-
 que Præfectus Prætorii propofitis edi-
 ctis & epistolis ac publicis jussionibus,
 instabant Curatoribus civitatum & Ma-
 gistratibus ac Tabulariis, ut Imperato-
 ris præceptum executioni mandarent,
 quo jussum erat ut idolorum quidem
 delubra quæ vetustate collapsa erant,
 omni cura ac studio instaurarent; cun-
 ctos verò tam viros quam mulieres unà
 cum servulis & infantibus, sacrificare &
 libare Diis immortalibus cogere, &
 libare Diis immortalibus cogere, &
 immolatis hostiarum carnibus vesci;
 utque cuncta in foro venalia sacrificio-
 rum libationibus inquinarentur; & an-
 te publicas balneas quasi in insidiis col-
 locarentur custodes, qui lavantes illic
 homines sordesque corporis expur-
 gantes execrandis sacrificiis macula-
 rent. Quæ dum ita geruntur, nostris
 de integro ut credibile est ingenti an-
 gore oppressis; ipsis quoque Gentilibus
 qui à nostra fide alieni erant, gravem
 jamque nimiam hujusmodi rerum atro-
 citatem improbantibus (quippe hæc il-
 lis plena importunitatis ac fastidii vide-
 bantur) cum gravissima tempestas om-
 nibus ubicunque positis immineret,
 rursus divina vis ac potentia Servatoris
 nostri, athletic suis tantam animi fidu-
 ciam addidit, ut nemine eos urgente ac
 trahente, ipsi ultro tot adversariorum
 minas proculcarent. Tres igitur ex
 fidelium numero, quasi juncto agmi-
 ne irruunt in Præsidem, qui tum ido-
 lis sacrificabat; clamantes ut ab er-
 rore desisteret: Neque enim alium
 Deum esse præter universi Opificem
 & Creatorem. Posthæc interrogati
 quinam essent, Christianos se esse au-
 dacter profitentur. Quamobrem a-
 crius commotus Firmilianus, nullis
 prius tormentis excruciatos capitali
 supplicio addidit. Horum primus qui-
 dem Presbyter fuit nomine Antoniu-
 nus; alter Zebinas vocabatur patriâ
 Eleutheropolitanus; tertius dictus est
 Germanus. Hæc tertidecimo mensis
 Dii, quod est Idibus Novembris, ad-
 versus eos gesta sunt. Eodem die comes
 illis adjuncta est mulier quædam Scytho-
 politana, Ennathas nomine, ipsa quo-
 que virginittatis infulis decorata. Quæ
 quidem non idem præstiterat quod

MAXIMINUS.

εὐδοκίαν ὁ ἀπὸ τῆς αἰτίας ἀπὸ τῶν ἀνα τῶν πόλιν
 κίων ὁ τὰς δημοσίας ὑπὲρ εἰδὸν σοῦς, δα-
 κρύων πᾶσι τὸ πόνον οἱ πλείους σαλαμίς ἀπέστα-
 ζον αἰγοραί τε ἐπλαίειαι, μηδ' ἐμίας ψεκᾶ-
 δος ἔξ αἰετος γεφυρωμένης, ἐκ οἴδ' ὅποθεν ὕδα-
 τα ῥαυτὰ εἰσαι καθυγραίνοντο. ὡς αὐτὰ δια-
 βροληθῆναι εἰς πάσης, δακρύσαι τὴν γῆν ἀρ-
 ρήτω λόγῳ, τὴν τῶν τότε πᾶσθέντων ἀνοσι-
 εργίαν μὴ φέρουσαν. εἰς ἐλεγχόν τε φύσεως
 ἀτεργετῆς καὶ ἀσυμπαθῆς ἀνθρώπων, λίθους καὶ
 τὴν ἀλυχον ὕλην ἐπικλαῦσαι τοῖς γεφυρωμέ-
 νους λίθους ἰσως καὶ μὴθ' ἐν οἴδ' ὅπ' ὀξείην εἶ-
 κητό ῥήμα τοῖς μεθ' ἡμᾶς. ἀλλ' ἐχ' οἴσασθε ὅ-
 καίως τὴν ἀλήθειαν ἐπισώσατο.

A quæ publicas urbis porticus sustenta-
 bant, quasdam velut lacrymarum gut-
 tas stillaverunt: fora quoque & plateæ,
 cum nullus ex aëre delapsus ros esset,
 nescio unde aqua perfusa maduerunt.
 Adeo ut communi omnium sermone
 vulgaretur, terram miro & inexplica-
 bili modo lacrymas edidisse, cum eo-
 rum quæ patrabantur impietatem ferre
 non posset; & ad immites ac barbaras
 hominum mentes convincendas, lapi-
 des ipsos resque anima carentes his quæ
 fierent ingemuisse. Nec dubito quin
 hæc quæ dixi, pro nugis quibusdam &
 fabulis habituri sint posteris. At non iti-
 dem illi, quibus præsentis temporis fi-
 des veritatem rei confirmavit.

CAPUT X.

De Petro Monacho, Asclepio Marcionita, aliisque martyribus.

ΤΟῦ δ' ἐπιόντος μὲν ἡμερῶς Ἀπελλαίης τσε-
 σαρεσκαιδεκάτη, ἡμερῶς δεκαεννέα Κα-
 λαδῶν Ἰανναερίων λέγοι' ἂν, πάλιν αὖ τῶν
 ἀπ' Αἰγύπτου πῆες ἡμερῶς τῶν ἐπὶ ταῖς πύλαις
 τῆς παριόντος διεσπασμένων συλληθῆναι.
 ἐπιόχων δ' ἔτοι θεραπείας ἐνεκα τῶν καὶ Κι-
 λικίαν ὁμολογητῶν σειλάρδροι. οἱ μὲν τὴν αὐ-
 τῶν οἰετῶν ὄξυπρηθῆσθαι, καὶ ἐξ ἄλλο
 ὕψος, ὀφθαλμοὺς καὶ πόδας ἀχειωθέντες
 καὶ δ' αὐτῶν ἐν Ἀσκαλῶν ἔνθα καὶ ἐπέχλω-
 το, θαυμασίαν τε ᾤδασι ἀνδρείας παρε-
 ρχόμενοι, διάφορον ἀπνέγκαντο μαρτυρίαν
 τῶν. ὁ μὲν ἵς αὐτῶν περὶ ᾤδασι, Ἀρης
 ὄνομα. οἱ δ' τὰς κεφαλὰς ἀπομηθέντες,
 Πέτρος καὶ Ἡλίας τέτοις ἦν ἡ ᾤδασι γοργία.
 Αὐδωαίης δ' μὲν ἡμερῶς μία καὶ δεκάτη ἐπὶ
 δ' ἂν ἡ περὶ τῶν Εἰδῶν Ἰανναερίων, ἐπὶ
 τῆς αὐτῆς Καισαρείας Πέτρος Ἀσκητῆς ὁ καὶ
 Ἀψέλαμος, ἀπὸ Ἀνέας κώμης τῶν ὄρων
 Ἐλαθεροπόλεως, διὰ πύργου οἴα χρυσῶς
 ἀρεμφίνεσθαι, τῆς εἰς τὸν Χριστὸν τῶ Θεῷ
 πίστεως ἐν γρη' λογισμῶ τὴν δοκιμῶν ἀπο-
 δέδωκε. μυρία μὲν λιπαρῆντας τὸν τε δι-
 καστὴν καὶ τὸς ἀμφ' αὐτὸν, ὡς ἂν ἐλεήσει
 τε αὐτὸν καὶ τῆς ἰδίας φείσεται νεότητος τε
 καὶ ἀκμῆς, ὑπερδῶν. ᾤδασι μῆσας δ' ἀ-
 πάντων καὶ ζωῆς αὐτῆς, τὴν ἐπὶ τὸν τῶν
 ὄρων Θεὸν ἐλπίδα. τούτῳ δ' εἰς τῆς κατὰ
 Μαρκιῶνα πλάνης Ἐπίσκοπος πῆς εἶναι δοκῶν

INsequentis verò mensis quem Apel-
 læum dicimus die quarto-decimo,
 quod est ante diem xix. Calendas Ja-
 nuarias, rursus quidam Ægyptii qui
 ad ministeria Confessoribus in Cilicia
 constitutis exhibenda ex patria pro-
 fecti erant, comprehensi ab iis qui ad
 portas urbis appositi cunctos transeun-
 tes scrutabantur; pars eadem pœnâ
 qua illi quibus ministraturi venerant,
 damnati sunt; oculorum juxta ac pe-
 dum usu eis adempto. Tres verò ex
 ipsis, in urbe Ascalone in qua vincti
 tenebantur, cum admirabilem animi
 fortitudinem ostendissent, diverso
 martyrii exitu occubuerunt. Quippe
 unus illorum Ares nomine, flammis
 consumptus est: reliquis duobus quo-
 rum alter Probus, alter Elias vocabatur,
 caput gladio præcisum. Undecimo
 autem die mensis Audynæi, id est,
 ut Romani dicerent, ante diem ter-
 tium idus Januariæ, Petrus Asceta qui
 & Apfelamus vocabatur, ortus ex vico
 Anea in agro Eleutheropolitano; vel
 ut aurum purissimum per ignem proba-
 tus, suæ in Christum fidei in urbe Ca-
 sarea illustre specimen edidit. Nam &
 Judicem ipsum & cunctos qui ei appa-
 rebant, idemdem hortantes ut sui
 ipsius misereri vellent, suæque ætatis &
 adolescentiæ consuleret, generoso a-
 nimo despexit: & spem quam in Con-
 ditore omnium Deo collocaverat, om-
 nibus rebus ipsique adeo vitæ suæ an-
 teposuit. Cum hoc Asclepius quidam,
 qui sectæ Marcionitarum Episcopus